

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ وَ آيِبَهَا وَ بَعْلَهَا وَ بَنِيهَا بَعْدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ

بخشی از مطالب سخنرانی مهندس مهدی طیب در جلسه ۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۰

"ماه جمادی الاخر یا جمادی الثانی آغاز شده است. به یکی از مراقبه های عبادی که در این ماه وارد شده است اشاره می کنم. ان شاء الله خدای متعال توفیق دهد بتوانیم در طول این ماه یک بار این عمل را انجام دهیم. برای انجام این عمل هیچ زمان معینی مشخص نشده است؛ یعنی از آغاز تا پایان این ماه چه در روز، چه در شب انجام این عمل عبادی برای سالک الی الله وارد شده است. این مراقبه چهار رکعت نماز است؛ یعنی دو نماز دو رکعتی پی در پی که باید بعد از سلام دو رکعت اول، بلافاصله بدون روی برگرداندن از قبله یا سخن گفتن برخاست و تکبیره الاحرام دو رکعت دوم را گفت. در رکعت اول این نماز یک بار سوره حمد خوانده می شود (هیچ نمازی بدون سوره حمد نیست؛ «لا صَلَوةَ اِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ»)، بعد آیه الکرسی تلاوت می شود. از آیه الکرسی هم همان آیه نخست منظور است [آیه ۲۵۵ سوره بقره: «اللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّ لَا نَوْمٌ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَّ مَا فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَّ مَا خَلْفَهُمْ وَّ لَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَّ سِعَ کُرْسِیُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَّ الْاَرْضِ وَّ لَا یَؤُودُهٗ حِفْظُهُمَا وَّ هُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ»]، دو آیه بعدی [آیات ۲۵۶ و ۲۵۷ سوره بقره] بسیار زیبا هستند و در راستای مفاهیم همان آیه الکرسی هستند، اما آیه الکرسی به معنای خاص کلمه همان آیه نخستین است. لذا می توان به همان آیه نخستین بسنده کرد، گرچه خواندن دو آیه بعد هم مانعی ندارد. بعد از آیه الکرسی نیز بیست و پنج مرتبه سوره قدر خوانده می شود. در رکعت دوم یک بار سوره حمد، یک بار سوره تکاثر و بیست و پنج بار سوره توحید خوانده می شود. خواندن قنوت هم مثل قنوت همه نمازها مستحب است. در نخستین رکعت از نماز دوم یک بار سوره حمد، یک بار سوره کافرون و بیست و پنج بار سوره فلق خوانده می شود. در دومین رکعت نماز دوم یک بار سوره حمد، یک بار سوره نصر و بیست و پنج مرتبه سوره ناس خوانده می شود. بعد از سلام نماز فرد بدون سخن گفتن و روی برگرداندن از قبله و برخاستن، بلافاصله هفتاد بار تسبیحات اربعه را می گوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ اَكْبَرُ»، بعد هم هفتاد بار صلوات می فرستد «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ» و بعد سه بار می گوید «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ». بعد سر به سجده می گذارد و سه بار در سجده می گوید: «یا حَیُّ یا قَیُّوْمُ، یا ذَ الْجَلالِ وَ الْاِکرامِ، یا اللَّهُ یا رَحْمَنُ یا رَحِیْمُ، یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ» بعد همان جا در سجده هر چه از خدای متعال می خواهد درخواست می کند.

ذیل این نماز بسیار ارزشمند وارد شده است که اگر کسی این نماز را در ماه جمادی الاخر بخواند خداوند خودش، مالش، زن و فرزندانش و دین و دنیای او را تا سال دیگر حفظ می کند و اگر در فاصله این جمادی الاخر تا جمادی الاخر دیگر از دنیا رفت، مرگش مرگ شهادت خواهد بود و شهید از دنیا رفته است؛ یعنی ثواب شهدا را دارد. این عمل بسیار ارزشمند است و زمان کمی هم می برد. ان شاءالله خدا توفیق به جای آوردن آن را بدهد. مفصل و مکرر عرض کرده ایم که سالک الی الله نمی تواند به مراتب بلند کمال برسد، مگر با انجام مستحبات. البته شرط اثربخشی مستحبات این است که واجبات انجام شده باشد. اما به صرف واجبات بسنده کردن به نیل به مقامات بلند سیر و سلوک عرفانی نمی انجامد. در حدیث قرب نوافل هست که خدای متعال فرمود: «مَا يَتَقَرَّبُ إِلَى عَبْدٍ مِنْ عِبَادِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَيَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّافِلَةِ حَتَّىٰ أَحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ إِذَا سَمِعْتُهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَلِسَانَهُ الَّذِي يَنْطِقُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا إِنْ دَعَانِي أَحْبَبْتُهُ وَإِنْ سَأَلَنِي أُعْطِيْتُهُ» «هیچ بنده ای به عبادتی بهتر از فرایض و واجبات به من تقرّب نجسته است و او به وسیله نوافل به من تقرّب می جوید تا جایی که من او را دوست بدارم؛ آنگاه که دوستش داشتم من گوش شنوای او و دیده بینای او و زبان گویا و دست توانای او خواهم بود، اگر مرا بخواند پاسخش می دهم و چنانچه چیزی از من بخواهد ارزانی اش می دارم». رسیدن به مقام محبوبی و مقام آن که خدای متعال سمع و بصر و ید و لسان عبد بشود، مرتبه ای که فرد مورد اجابت پروردگار باشد و اگر خدا را به میهمانی به دلش دعوت کند خدا بی درنگ بپذیرد و مهمانش شود، و مرتبه مستجاب الدعوه بودند به صرف انجام واجبات امکان پذیر نیست و نیاز به انجام مستحبات است. ان شاءالله همت کنیم و در انجام آنچه لازمه طی این طریق است سستی نکنیم که آن وقت وقت را تلف کرده ایم؛ خدا همت دهد در وهله اول فرائضمان را به شایستگی به جا بیاوریم و در وهله دوم موفق به انجام نوافل و مستحبات خصوصاً مراقبات عبادی در خلوت انس با حضرت حق باشیم.

اللهم صلّ على محمد و آل محمد